

[Socialministeren.]

står vel, at der er visse betænkeligheder, men jeg forstår også, at der er velvilje hos samtlige ordførere overfor at se at nå frem til et resultat i det udvalg, som jeg forstår skal nedsættes om sagen.

Det ærede medlem fru Esther Malling Pedersen mente, at der her var tale om en lovgivning, der er løbet løbsk. Det synes jeg nu ikke man kan sige. Vi har diskuteret problemerne ved tidligere lejligheder, og jeg synes det har vist sig, at det, vi har talt om, har holdt. Sidste gang jeg kom til det høje landsting med denne lovgivning, med forslag om de penge, der skulle stilles til rådighed for kommunerne — det var 4 mill. kr. —, regnede vi med, at bespisningen ville komme op på et beløb af imellem 10 og 12 mill. kr. Det har vist sig, at det har holdt stik; det har vist sig, at de beløb, vi dengang regnede med, også er dem, der udbetales til bespisningen ude omkring i kommunerne. Det vil altså sige, at de 4 mill. kr., som efter lovforslaget stilles til rådighed af udligningsfonden, dækker en trediedel af det beløb, som det koster kommunerne at igangsætte bespisningen. Loven og lovforslaget synes jeg derfor ikke kan siges at være løbet løbsk. Vi har været stillet overfor spørgsmålene og taget stilling til spørgsmålene efter forudsætninger, som har vist sig at holde stik.

Der var jo et par spørgsmål, vi diskuterede, således spørgsmålet om det formålstjenlige i at slette den økonomiske grænse for, hvem der kunne deltage. Mon vi alligevel ikke allesammen her i det høje ting synes, det er det mest tiltalende, at når der finder en skolebespisning sted, kan alle børn deltage, så vi ikke ude i skolegårdene sætter noget økonomisk skel imellem børnene. Jeg henstiller meget indtrængende, at man fortsætter ad denne linie. Selvom der har været diskuteret om det, og selvom man har gjort nogle bemærkninger om det, har jeg dog i virkeligheden forstået, at man har været indstillet på, at det var det rigtige.

Et andet spørgsmål, der har været diskuteret, er, om fritagelsen for aflevering af mærker bevirker, at der er flere, der deltager i skolebespisningen, end der ville være, hvis der skulle afleveres mærker. Her vil jeg gerne minde det høje tings medlemmer om, at man også her i det høje ting ved flere lejligheder, hvor vi har diskuteret problemet, har været meget interesseret i eventuelt at få mærkeafleveringen slettet, når der var tale om skolemaden. Selv det ærede medlem fru Esther Mal-

ling Pedersen udtalte ved de forhandlinger, vi havde i 1947: Er der tilstrækkelig mange, som nyder godt af skolebespisningen? Er f. eks. mærkesystemet ikke en alvorlig hindring? Det vil altså sige, at på det daværende tidspunkt var det ærede medlem fru Esther Malling Pedersen sammen med os andre indstillet på, om vi ikke kunne få en lettelse i mærkesystemet. På grundlag af dette, som jeg syntes vi alle her i det høje landsting var enige om, lykkedes det at få handelsministeren overbevist om det rigtige i, at de børn, der fik skolemellemmad o. s. v., også fik en lettelse, når talen var om aflevering af mærker, og nu vil jeg meget henstille, at vi ikke ændrer det. Forhåbentlig skulle den tid jo ikke være så fjern, da det bliver gør ligt at afskaffe mærkerne, og så vil det vise sig, om deltagelsen i skolebespisningen går ned; men som det ligger nu, synes jeg i hvert fald jeg kan sige, at nu har vi fundet det beløb, som kan holde, og altså fundet det i en periode, hvor der ikke er mærkeaflevering. Man må derfor antage, at der ikke vil komme et større tilløb, medmindre da kommuner, som endnu ikke har gjort det, iværksætter skolebespisning, hvad jeg for mit vedkommende i hvert fald ville synes var rimeligt.

Det, vi står overfor i dag, er da dette problem, om vi, når vi stiller kommunerne frit overfor, om de vil udnytte denne lovgivning, ikke har en vis forpligtelse til at sige til kommunerne, at når de igangsætter denne skolebespisning, er der i loven givet dem mulighed for at få en trediedel af udgifterne hertil dækket. Jeg forstår det ærede medlem fru Ester Malling Pedersen således, at når der er tale om børn, der er i økonomiske vanskeligheder, synes også det ærede medlem, at det er rigtigt at lade dem deltage i skolebespisningen. Men kan vi så ikke i hvert fald sige, at det beløb, som staten eller udligningsfonden her tilskylder, sikkert er det beløb, der dækker omkostningerne ved disse børns deltagelse. Og hvis vi ser sådan på det, vil jeg inderligt håbe, at vi allesammen kan blive enige om at gennemføre denne lovgivning, således som vi dog har været enige om det ved tidligere lejligheder.

Esther Malling Pedersen: Den højtærede socialminister har jo ret i, at når man sammenligner stillingen i år og i fjor, er der ikke tale om nogen løbskkørsel. Det, jeg tænkte på, var den voldsomme stigning for staten fra 1 mill. kr. til 4 mill. kr., der fandt sted i fjor, og den også meget, meget omfattende stigning for kommunerne.